

Kardiyoloji yayınlarında gündem ve yorumlar

Hazırlayan: Dr. Ertan Ural

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı

[1] New England Journal of Medicine

2010;363:1597

[2] TCT San Francisco

7-11 Kasım 2011

PARTNER B Çalışması. Transkateter aort kapak implantasyonu (TAVI), iki yıllık takip sonunda da "standart tedaviye" fark atmaya devam ediyor. Cerrahi riski nedeniyle ameliyat olamayacak hastalardan (n=358), TAVI yapılanlarda tüm nedenlere bağlı ölüm bir yılın sonunda %30.7 iken, standart tedavi grubunda %50.7'ydi (HR=0.55, CI 0.40-0.74; p<0.001).^[1] İkinci yılın sonunda ise bu fark biraz daha açıldı (%43.3'e karşı %67.6, p<0.0001).^[2] Mortalite gibi sert bir son noktada iki yıllık süreçte bu kadar net yararın görülmüş olması, ülkemizde de bu tedavinin artık ödeme kapsamına alınmasını şart kılıyor.

Journal of the American College of Cardiology

2011;58:1664

Akut miyokart enfarktüsü (ME) geçirdiği sırada başlangıç LDL değeri <70 mgr/dl olan hastalarda statin kullanımının ek bir klinik yarar getirip getirmeyeceği araştırıldı. Bu amaçla, ME geçirdiği sırada LDL değeri <70 mgr/dl olan 1054 hastanın kayıtları incelendi. Bu hastalardan statin kullanan (n=607) ve kullanmayanların (n=447) bir yıllık takipleri sonunda geçirdikleri önemli kardiyak olaylar (ölüm, tekrar ME, hedef damar revaskülarizasyonu ve koroner baypas) değerlendirildi. Statin kullanımı ile tanımlanan son noktada anlamlı azalma gözlemlendi (HR=0.56, CI 0.34 - 0.89; p=0.015). Çalışma gözlemsel olması nedeniyle klinik karar verme amacıyla kullanılabilir bir değer taşımıyor. Ancak, başlangıç LDL değeri <70 mgr/dl olan hastalar için geniş ölçekli bir randomize klinik çalışma yapılması gerektiği aşikar.

JACC: Cardiovascular Interventions

2011;4:1119

Zotarilimus salınımlı stent (ZSS) kullanılan hastalarda altı aylık ikili antitrombotik tedavinin yeterli olup olmadığı araştırıldı. Bu amaçla, beş klinik çalışmada ZSS takılmış ve altı aylık süreçte olay geçirmemiş olan 1414 hastada, altı ay, bir yıl ve iki yıldan uzun süre ikili antiagregan kullanmanın, üç yıllık takipteki iskemik sonuçları araştırıldı. Ölüm, miyokart enfarktüsü ve kesin/olası stent trombozu her üç grupta da farklılık göstermedi. Bu araştırma ZSS takılan hastalarda yeterli ikili antiagregan kullanım süresini test etmek amacıyla düzenlenmemiş olmakla birlikte, ZSS'lerde ikili antiagregan tedavinin daha kısa sürede kesilebileceğine dair ipuçları veriyor.

Circulation

2011;124:2073

Uykusuzluk ve miyokart enfarktüsü (ME) gelişimi arasındaki risk toplumsal temelli bir çalışma ile araştırıldı. Bu amaçla, yaklaşık 50 bin kişi ME gelişimi yönünden 11.4 yıl süreyle takip edildi. Takip sonunda 2368 kişide ME gelişimi gözlemlendi. Uykuya başlama, uykuyu sürdürme ve sağlıklı bir uyku sorunu olanlarda ME riskinin orta derecede artmış (HR 1.45, CI 1.18-.180) olduğu gösterildi. "Korkulu düş görmektense, uyanık kalmak yeğdir" atasözünü "Uykusuz kalıp ME geçirmektense, her koşulda uyumak yeğdir" olarak değiştireyorum.

Archives of Internal Medicine

2011;171:1712

Doğrudan diyabetin kendisini kardiyovasküler (KV) risk eşdeğeri almak yerine, diyabetik hastanın risk değerlendirmesinde HbA_{1c} düzeyini kullanmanın daha doğru sonuçlar verebileceği gösterildi. Bu amaçla, başlangıçta 685'i diyabetik olan yaklaşık 25 bin kadın ile, 563'ü diyabetik olan 11 bin erkek KV hastalık yönünden ileriye dönük olarak izlendi. HbA_{1c}'ye göre riski tekrar sınıflandırmak, KV riskini hem kadınlarda (%26.7 iyileştirme, p=0.001) hem de erkeklerde (%9.2, p=0.04) daha iyi öngördürdü. Özellikle diyabetik kadınlarda, gelecekteki KV risk modellemelerine HbA_{1c}'nin eklenmesi daha iyi bir KV risk tahmini için gerekli gibi görünüyor.